

Iz gulaga u egzil

Šantek Goričanec, Patricija

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:531012>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-03**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI
PRIJEDIPLOMSKI STUDIJ SLIKARSTVA

ZAVRŠNI RAD
IZ GULAGA U EGZIL

Patricija Šantek Goričanec

Mentorica: prof.dr.art. Ksenija Turčić

Zagreb, rujan 2024.

Iz gulaga u egzil

Završni rad "Iz gulaga u egzil" sastoji se od slikarskog dijela I izložene poezije; 15 slika te 3 pjesme čiji sam ja autor.

Slike su rađene na preparirnom drvenom nosiocu, drvenoj ploči dimenzija 40 x 40. Svih 15 slika istih je dimeznija. Slikarska tehnika je uljana tehnika. Umjesto terpentina koristila sam isključivo laneno ulje.

Slike se bave tematikom pejzaža prikazanih kroz svojevrsan minimalizam.

Korištena je jednostavnija paleta boja te su komponente na slici nanošene kroz plohe ne bi li se ispoštovala jedna od glavnih teza ovog rada "ponekad je manje više". Kompozicije slika su jednostavnije građe, fokusirajući se na boju, teksturu boje te sam doživljaj slike.

Fokus je bio na eksperimentu te je put do produkta bio praćen, špatulama, kistovima, prstim, struganjem I dodavanjem boje/ulja. Prevladavaju većinski zelena I žuta boja sa daškom plave.

Cilj završnog rada "Iz gulaga u egzil" jest pokazati snagu prirode kroz jednostavnost izraza. Redukcija detalja ostavlja samo ono bazično I surovo; ono nešto što na ljude utječe na dublji način. Neruroni ljudskog mozga sami zaključuju neke detalje koji nisu na radu I upravo u tome leži čar redukcije. Pejzaži su suviše poznata tematika u slikarstvu, stoga sam nastojala neke već poznate vidike prikazati kroz prizmu vlastitih osjećaja.

Slike su konkretne I jasne. Plohe boje građe kompoziciju te ne postoje linije.

u ljudima izaziva sigurnost I prizemljenost što je bio I jedan od mojih ciljeva; probuditi u promatraču osjećaje koje su možda pokopali u sebi. Buđenje nostalgije za nekim jednostavnijim danima; čak povratak prirodi.

Slike se izlažu u tri reda po 5 slika. Uz svaki red izloženo je jedno poezijsko djelo.

pojedinke u ovom društvu. Slamanje srca, razočaranje obitelji te ultimativno mirenje sa nepravdom ovog svijeta predstavlja nastanak ovog dijela. Djela su nostalgična, melankolična

Kombinacija slika I poezije daju uvid moja stajališta I dubinu emocija.

Zaključno, slike su napravljenije sa misaonom idejom da odišu nostalgijom, melankolijom I onim bazičnim nagonom u nama. Često ti pridjevi dolaze u kompletu sa nadom I nekim pozitivnim emocijama što je jedna divna kontradikcija. Melankolija sa primjesom nade na ljude ostavlja simplificirane no iznimno dubokoumne utiske. Jako je jednostavno no istovremeno duboko.

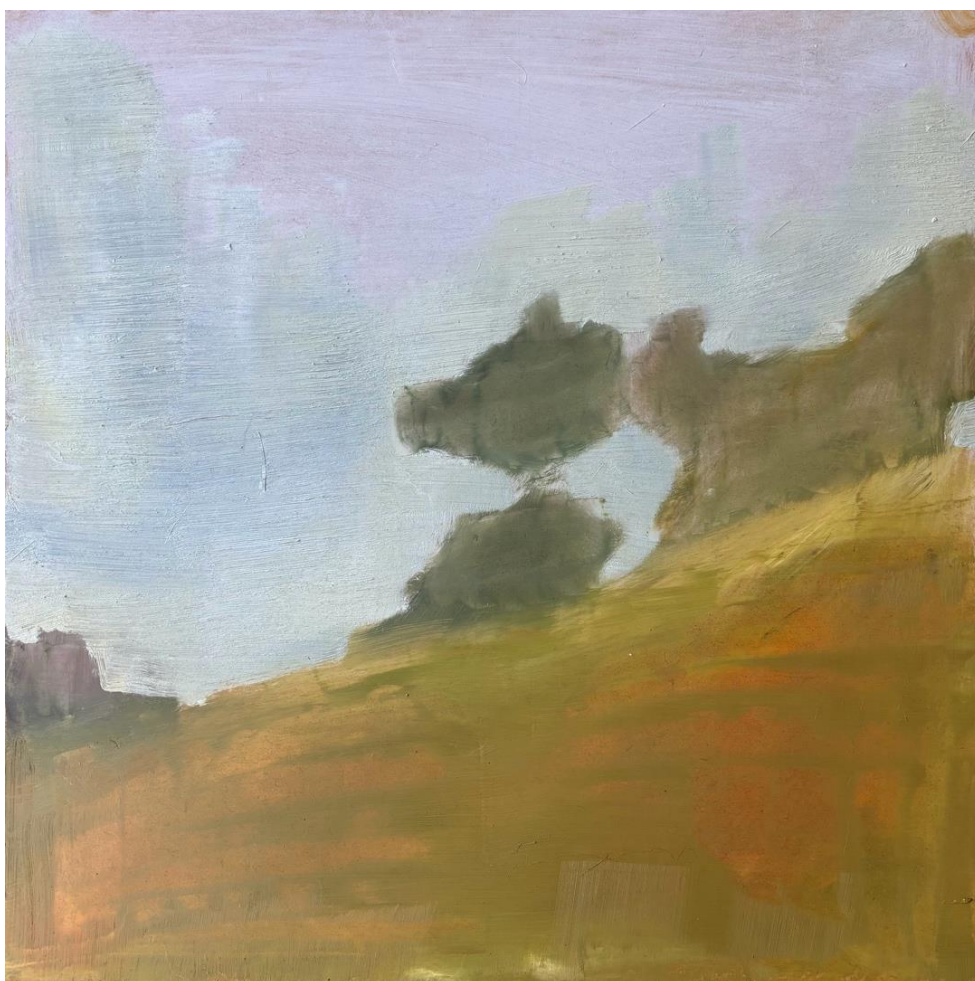
Slika 1.1

Slika 1.2

Slika 1.3

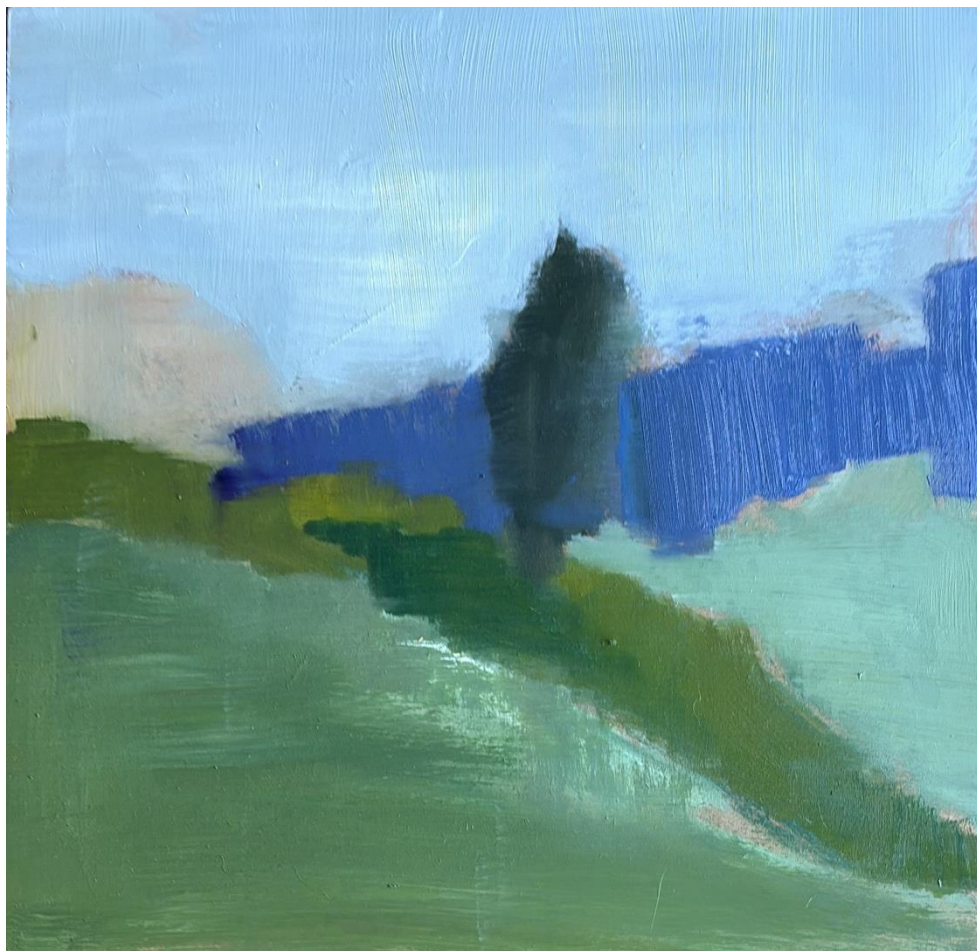

Slika 1.4

Slika 1.5

Slika 2.1

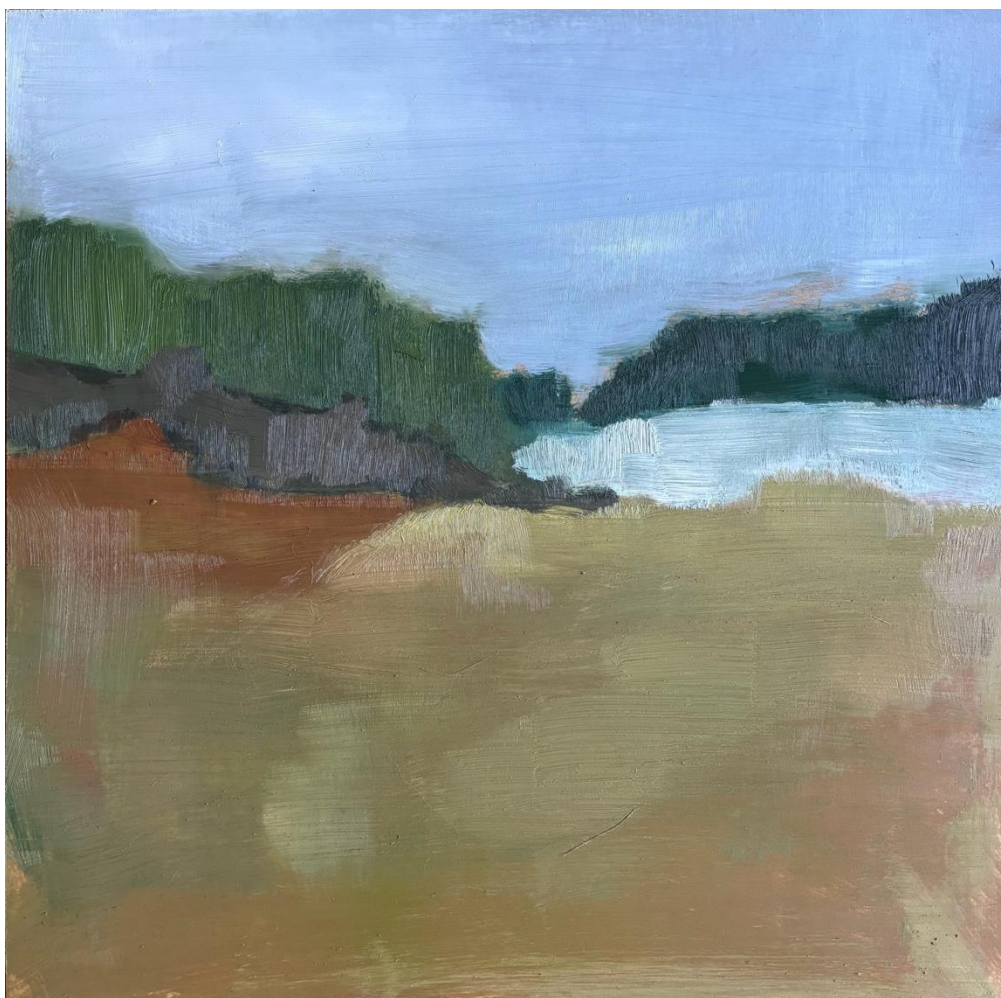
Slika 2.2

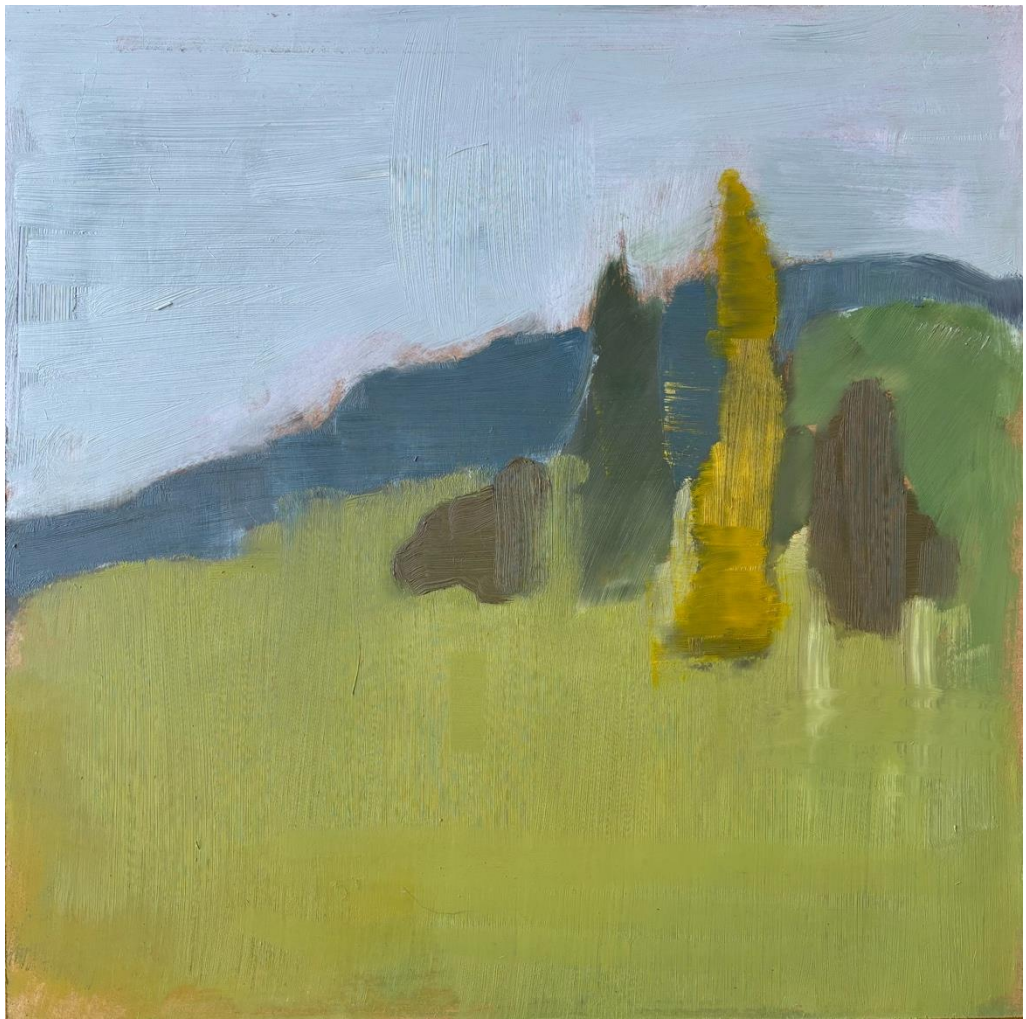

Slika 2.3

Slika 2.4

Slika 2.5

Slika 3.1

Slika 3.2

Slika 3.3

Slika 3.4

Slika 3.5

Kada se čovjek slomi, što ostane?
Samo sjena koja će ga pratiti zauvijek.

Ponekad ga tiho štipnuti,
Podsjetiti ga na starog njega,
Koji sad živi u sjećanjima.

On, koji je kao razbijeno staklo,
u svakom komadiću vidi fragment onoga što je nekad bio.

Nostalgija ga ponekad zavara,
Šarajući mu sliku da možda nikad nije nestao

No svi znaju da njega više nema
Od one prohladne zimske noći
(Kada mu se slomio cijeli svijet)

Voljela bih reći da ne znam kako je čovjeku,
Da ne znam kako je gledati u ogledalo

I vidjeti nepoznatu osobu,
Koja na kraju ironično postaje više ja

Nego pusta ljuštura mene koja
Je stajala pred ogledalom.

Ponekad je dovoljno čuti sjetan mol
i osjetiti vjetar kako ti miluje lice
ili zagrljaj kiše
poljupce mirisa bagrema
ili jorgovana.

Ponekad je utjeha mali kukac
i koračanje njegovih malenih nožica

ili oblaci koji nas podsjećaju
da je sve prolazno.

bol u nama zbog koje znamo
da je jednom vrijedilo

ili zvuk kosilice zbog kojeg
znamo da nikad nismo sami.